

பன்னடத் தமிழின் சமயம்

திருமயிலை, திருவாளர் சே. வெ. ஐம்புலிங்கம்பிள்ளை

(ୟଥର୍ଥିତି)

பயங்கரமான உருவங்களின்
வணக்கம்

சிவபேருமான் தோலை உத்தல்

தாருகாவன இருடிகள் வளர்த்த ஓமகுண்டத்திலிருந்து வெளிப் பட்டமிருகங்களுள், புலியின் தோலை உரித்துச்சிவப்பெருமான் தமதுடைம் பில் தரித்ததுக்கெட்டான் டார். யென் என்னும் யானையின் தோலைப் போர் தத்தருளினார். மரயா சம்பந்தமான இவ்வுலகத்தில் யானையாகவும் புலியாகவும் வந்த உருவங்கள் இருடிகளிடத்துள்ள சிற்சத்தினாகும். அவர்கள் அச்சத்திகளைக்கொண்டு மாயைப்பிரபஞ்சத்தில் சிற்கில் கரியங்களை நிறைவேற்றி கெட்டால்லும் வன்மைபடைத்தவர்கள். இங்கே குழ்க்கப்பட்ட சக்திகள் மாயை சம்பந்தமானவை. அவைகள் யானை உருவாகவும் புலி உருவமாகவும் இருடிகள் விரும்பியபோது வெளிப்பட்டன. இச்சத்திகளெல்லாம் சிலபெருமானது ஆஞ்சூரா சக்திக்கு அடக்கம்ராணவை யென்பதை இருடிகளுக்கு உண்கு புலப்படும்படி மிருகமாகவந்த அச்சக்திகளின் புறத்தோலையிரித்து ஆட்டையாக அணிந்து கொண்டனர், ஆதனால் அவர்சடப்பிரபஞ்சத்திற்கும் சித்துப்பிரபஞ்சத்திற்கும் இறைவன் என்பது பெறப்பட்டது. சிவபெருமானுடைய இச்செய்கையானது அவருடைய அளவுகடந்த ஆதிக்கத்தைக் (சித்துப் பிரபஞ்சத்திலும் அசித்துப் பிரபஞ்சத்திலும்) காட்டுவதே ஆவருடைய சட்டங்களும் விதிகளும் பிரழ்ச்சியுடையனவல்ல என்பதையும் ஒருவராலும் மீற முடியாததையும் புலப்படுத்துகின்றது. சித்துப் பிரபஞ்சத்தையும் அசித்துப்பிரபஞ்சத்தையும் நடத்தும் பொருட்டுச்

கல்வெருமான் கல் வத்துவக்குக்கள் ஏற்படுத்தியுள்ளார். இவ்விதக்கள் அவர்து திருவுருளேயாயினும் அவைகளைச் சரியானபடி அனுசரித்தால் அவற்றிற்குள் பலன்களைத் தரமயற் போகமாட்டா. இத்தான் இயற்கைவிதி அல்லது விபதி என்ற சொல்லப்படுவது. இத்தகைய வியதிதான் மூது தறகால ஆராய்ச்சியரளை மயக்கத்திற்குள் வரக்கியது. தாருகாவன் இருடிகளும் இம் மயக்கத்தின்பாற்பட்டவர்களே. வனினின், அவர்கள் விபதியை அனுஷ்டித்தர்களேயொழிய அங்கியதையே உண்டாக்கின இறைவணை மறந்தனர். நமது தற்காலங்களையில் நாம் கடவுளைக் கரணக ஒடிய சக்தியுள்ளவர்களாயுள்ளேம். ஆதலால் யாம் வசிக்கும் இப்பிரபஞ்சத்தின்கையை அவர் சில சட்டத்திட்டங்களை ஏற்படுத்தி நம்மை அவற்றிற்குள்ளாக்குகின்றனர். அவை நமது நன்மையை நாடிய வைத்தே. இத்திட்டங்கள் அமைக்கப்படாதொழியின் மூது பிரபஞ்ச வாழ்க்கை இல்லாததோழியும். இயற்கை விழேரதங்களையும் அவைமூலமாகக் கடவுளின் அருட்செய்கையையும் யாம் ஒருஷ்ரும அறியப் பூடியாது. இயற்கைச் சட்டங்களும் முறைகளும் சர்க்கவதமானவை, அவற்கை மாற்றவும் குறைக்கவும் ஒருவராலும் ஆகாது. தாருகாவன் இருடிகள் இயற்கை விழேரதங்களிலும் வியதிகளிலும் நன்றாக தேர்ந்தவர்கள். அனுஷ்டிடான் முறையில் இயற்கைக் கக்கங்கள் அவர்கள் வைவசெப்பட்டிருந்தன. வாழ் வலியான் அவர்கள் இச்சக்கத்தை எங்கெருந்து உண்டாயின் என்பதை அறியாதொழிந்தனர். அவர்கள் மயக்க அறிவை நீக்க நெடுந்த்தி புட்டச்

சிவபெருமான் கருணை புரியலாயி
னர். அவர்கள் ஆனுஷ்டானத்
திற் கைவங்த சிற்சத்திகள் பரமீ
சுவருளுக்கு அடக்கமானவையென்
பதையும் அவர் ஆணையக்கடந்து
அவை நிலைப்பூர் என்பதையும்
அவர்களுக்கு மெய்ப்பிக்க வேண்டி
யது அவசியமாயிற்று. ஆதலால்
இச்சத்திகளின் வெளிப்போர்வை
யைஞ்கி இருடிகளின் மயக்க அறி
வை ஒருவழகிருத முயன்றனர்.
இதை எல்லோரும் அறிந்து உய்
யும்பொருட்டு இம் மேற்போர்வை
யைத் தாழே உடுத்திக்கொண்ட
னர். இப்படிச் செய்ததைப்பயங்க
ரத் தோற்றமென்று சொல்வது
ஏற்படுத்ததா? அது நல்ல பொரு
ளைத் தரக்குடியதல்லவா? நமது அரா
சர் கொல்லவந்த புலியொன்றைச்
சுட்டுக்கொண்டு அதன் தோலைத்
தமது வீரச்செயலுக்கு அறிகுறி
யாக தமது மாளிகையில் தொங்க
விட்டு வைத்தால் அதைக் கோரச்
செய்கையென்று சொல்லவாயா?
அதை நற்செய்கையென்றே கருதல்
வேண்டும். தாருகாவனத் திரு
விளையாட்டு சடப்பிரபஞ்சக்கைதமட
டும் சராந்ததன்று. சிததுப் பிரபஞ்ச
சத்தையும் ஒட்டியது. அத்திரு
விளையாடல் தத்துவம் பொருளையும்
உள்ளடக்கப்பதாகும். இந்றுண்ணிய
பொருளைத் தேர்ந்து அறியக்கொத
வர். வெளித்தேர்ந்ததால் மரு
ண்டு இடப்பட்டுப்பொங்கரச் செய
வென்றும் நியாயிக்கிண்றனர். இவ்
வனவோடமையாது சிவன்தோற்
நங்களை அணிந்துகொள்ளும் கூர
வீக மனிதனென்றும் குகல்கிணற
னர். நவீன் ஆராய்ச்சியால் ஏற்
பட்ட புதுப்பாடம் இதுவருகும்.
இது ஆராய்ச்சிக்குறைவால் உண்
டானதென்றே சொல்லுவேண்டும்.
இன்னேரன்ன ஆராய்ச்சியால்
கெடுத்தே உண்டாகின்றது.

நர். இச்சிறந்த குணங்கள் பூர்விக மனிதர்களிடத்தில்லரதவையே. வேதங்களிலும் புராணங்களிலும் தேர்ந்த மூனிவர்கள் புராதன மனிதனை ஒருபோதும் சிவபெருமானாகக்கொண்டிருக்கமாட்டார்கள். அவருடைய தோலாடையே பழங்குமிழுங்களின் உடையாக இருந்தால் அதற்குச் சிற்துப்பொருள் ஒருபோதும் கற்பித்திருக்கமாட்டார்கள். தோலாடை நுண்ணியபொருளையுடையமையினால் லண்டேரை அதனை அங்கீரிக்கலாயினர். யான்முன்னர்ப் பலதரம் கூறிப்படி தோலாடை நுண்ணியபொருளைப் பயப்பட்டே, நமது வெள்கெடு அறவுக்கு அது சரிப்படாமையால் அதனை யாம் கண்டித்துப் புருக்கணித்தல் கூடாது.

சிற்துப்பிரபஞ்சத்தில் ஈடுபட்டவர்களசடப்பிரபஞ்ச அழகைப்பொருட்படுத்தார். இச்சடப்பிரபஞ்சப்பொருட்பற்றங்குச் சிறிது சிறிதாகவிட்டொழிக்க முயல்வர். சில சப்பங்களில் சடப்பிரபஞ்சத்திலுள்ள அழகற்ற பொருள்களையும் ஆசிரிப்பர். இதனாலேன்றே நமது மகரிஷ்கள் தனியாகச்சென்று தாட்டிலும் குகையிலும் வசிக்கலாமையினர் அங்கே தோண்டியும் மரவுரிமையைப் பூட்டியாக அணிந்தனர். காம்இலைச் சருகு முதலிய பொருள்களை உண்டு காலங்கழித்தனர். உலகத்தை வெறுத்து காட்டிற் சங்கியரசியாக வசித்து இத்தகைய மனிதர்களின் பழக்கவழிக்கங்களைக்கொண்டு யாம் அக்காலத்து நாகரிகத்தை நினையிக்க முயல்வாமானால் அது மதியீன்றாகும். ஒரு வயித்திப்பதன்து நோயாளிக்குச் சுத்திர சிகிச்சைசெய்தால் அவரை இரக்கந்தலாவர் என்று கூறலாமோ. ஆகவரல் எதையும் சீர்துக்கீ ஆராய்வதும் அக்கால சந்தர்ப்பங்களே ரோக்காமலும் அனுமதித்தல்கூடாது. இக்கால ஆராய்ச்சியளர் இதனை முக்கியமாக அவதானிக்கவேண்டியது. சமய சம்பந்தமான விஷயங்களில் அதிகாரக்கூடுதலாக இருக்கவேண்டியது அவர்கள்.

(ରେଟାର୍କୁମ

விளம்பரமின்றேல்
m Foundation.
halam.org
புரும்பணமில்வன

ஸ்ரீ முனினேவ்வரத்தில்
மகோற்சவம்

ஸ்ரீ முனினேஸ்வர சேஷ்டத்திரத்
திராத்திலே திருக்கோவில் கொண்
டெமுந்தரூபி யிருக்கும் சர்வாபிஷ
்டவரத் ஸ்ரீவீஷ்வரம்பிளா சமேத
முனினாதஸ்வரமிக்கு சிகமும்
சுபானு வருஷம் ஆவணி மாசம்
1-ம் திகதி செவ்வாய்க்கிழமை
(17-8-43) துவஜாரேவறணமாக
உற்சவங்கள் நடைபெறுகின்றன.

விசேஷக் குறிப்புகள்

பிச்சைடன் : திருவிழா: ஆவணி மீ
 24-ங் திகதி (9-9-43) வியாழக்
 கிழமை, எஸ்டர் திருவிழா: ஆவ
 ணி மீ 25 ச் திகதி (10-9-43) வெள்
 ளிக்கிழமை, வேட்டைத் திருவிழா:
 ஆவணி மீ 26 ச் திகதி (11-9-43)
 சனிக்கிழமை, தேர்த்திருவிழா:
 ஆவணி மீ 27 ச் திகதி (12-9-43)
 நூயிற்றுக்கிழமை, தீர்த்தத் திரு
 விழா: ஆவணி மீ 28 ச் திகதி
 (13-9-43) தெங்கட்சிமை.

சுந்தரமுர்த்தி நாயன்
வாழ்க்கை வரலாறு

3-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

முன்னே தொன்றினவர், “முருகனே, மாரனே, மெய்ப்புருள் பெற்றுள்ளவனே” என மனம் திரிந்து கிண்ணர் பரவையார். வனமீகராக்கப் பெருமானுக்கே தமது காதற் கவலையைச் செப்பினார் மெய்ப்பாருநர். பெருமான் அவர்மீதும் பரவையார் மீதும் இருக்கம் கொண்டு, காட்சி கொடுத்து, அடியர்களுக்கு இவ்விரு சில அடிபார்களையும் விவாகஞ் செய்து வைக்கும்படி ஆஞ்ஞா பிததருளினார். விரும்பியவாழும் விதப்படியும் விதித்தபடியும் விவாகம் ஓருவருக்கும் செய்து வைத்த ஏர் சிவன்டியார்.

6 பாவவயாருடன் சுந்தரச் வரம்
ந்து வரும் நாட்களில் ஒரு காள
தீயாகேசர் சன்னிதியிலே, தேவாகி
பியன் என்னும் ஆபிரங்கால் மண்ட¹
பதநிலே விழுதி, உருக்திராட்சம்
அணிந்த பெரியார்களாகப் போன்ற
குள்ள சிவன்டியார்களைச் சுந்தரச்
கண்டு உளம் பூரித்து அண்ணுரிஞ்
பெருமையை எடுத்துறைக்கப் போன்ற
பிமானங் கொண்டிருந்தார். ஒரு
நாள் வன்மீகாதன் தம்து தேரழுனு
கிய சுந்தரருக்கு அச்சிவன்டியார்க
ளின் பெருமையை ஏடுத்துறைக
கும்பதி பணி நகு 'தில்லைவாழ் அங்
தணக்கும் அடியார்க்கும் அடியேல்' என்னும் முதல் அடியைத்
திருவாய் மலர்ந்திருளினார். சைவக்
சிகாமனிபாகிய சுந்தரச் திருத்
தொண்டத்தொகை என்னும் நூலை
எடுத்திருளினார். அந்த நூலின்
பெறுமை அளப்பிரிது.

7 சுந்தரர் பரவையார் வீட்டில்
தங்கயிருக்கும் பொழுது குண்டை
பூர்க்கிழவர் என்னும் வேளாளர்
சுந்தரருக்கு நெல்லும் பறுப்பும்
வழக்கமாக அனுப்பி யிருந்தார். அத்
காலத்திலே மழையில்லாமல் வளம்
சுருங்க, நெல் அனுப்ப இபலரமல்
தவித்துக் கொண்டு வெசு கவலை
யுடன் போசனம் பண்ணுமான் நித்தி
ரை கரண்டார் குண்டையூர்க்கிழவர்.
சிவபெருமான் சொப்பனத்
தில் அந்த வேளாளருக்குத் தேஷன்
நிச் சுந்தரனுக்கு அனுப்பும்பெடு
உனக்கு நெல்லுத் தங்தோம்”
என்று சொல்லி அருளினார். விடியற்
காலைபில் வீட்டில் நென்மலை இருந்தது, ஓடேடேடு. அவர் சுதநாக்குச்
சென்று அறிவித்தார், சௌயனார்
வந்து பர்த்து, இந்த நெல்லைப் பரவையார் வீட்டுக்கு அனுப்பி யருள்
வேண்டும்—என்ற தேவாரம் பாடி,
வேண்டி நின்றார். அவ்வாற்றை பர
வையார் வீட்டில் மாத்திரமன்றத்,
திருவாளுரில் ஒவ்வொரு வீட்டிலும்
சென்மலைகள் காணப்பட்டன. சிவ
ப்ரோனின் அழபுதக் கருணைதான்
என்னை! —வரும்,

நிரதோக விரத மன்மியம்

(M. வே. தி. ச.)

(ମୁଖ୍ୟକ୍ରମ)

தருமகுத்தன் மீண்டு போகும்
மார்க்கத்திலே, முத்தோனுப சுசி
விரதனைக்கண்டு அவனுக்கு சிகழுங்
தவற்றையெல்லாம் ஆகியேடந்த
மாகச் சொல்ல, ஆவன்கேட்டு ஆரங்
தபடைந்தான்; பின்னர் இரு சகோ
தராகுங் கூடிக்கொண்டு தயின் இல்
லத்தை யடைந்தனர். தங்கள் வர
வை ஆவலுடன் எதிர்பார்த்திருத்
தாயகிய உமைக்குத் தருமகுத்தன்
நடந்த வரலாறு முழுவதையும் அப்
பதியே சொல்ளுன். தாய் கேட்டு
அளவில் மகிழ்ச்சியடைந்து தெய்
வத்தின் திருவருளைப் பாராட்டி
னன். தருமகுத்தன் விதிப்படி
சிவபூஷச செய்து தங்களைக் காத்த
ருளவேண்டுமென்ற இறைவனை
வேண்டினுன். அடுத்த தினம்
தாயிடம் அநுமதிபெற்றுக் கொண்டு
அந்தப் பூருசோலைபை அடைந்
தரன்.

அங்கே அஞ்சமதி தன் தந்தையுடன் வந்திருப்பதைக்கண்டு உள்ளம் பூரித்தான். ஆவனுடைய வரவைக் கண்ட அஞ்சமதியும் அவனுடைய தந்தையும் எதர்ச்சனற அவனை யழுத்து உபசரித்தனர். அஞ்சமதி “பிரதீனசா, ஆவர்தாம உமது மாமனூர்” என்ற தன் நாயகனுக்கு வினாயமாக உரைத்தலும் அவன் தன் மாதுலனை வணக்கினான். மாதுல னும் தன்னுள்ளங் களிக்கா அவனைத் தழுவிப் பக்கவில் இருக்கச் செய்து “அரசினாஞ் சிங்கமே, நீ என் அருந்தவைப்புதல்விக்கு வரலு கப்பெற்றமை நான் செய்த புண்ணி யத்தின பயணபோலும், நீவிற் திரு வீரும் நீடுழிவரழக” என்ற ஆச கூறி அவனைத் தன்பக்கவில் இருக்கச் செய்து பின்வருமாம் சொல்வா னயினான்:-

“மருகேரனே, குரிப்ரமேஷ்டிரா
திதேவர் அரணை அநுதினமும்
பூசித்தத் தரிசனங்குசெய்தற்கு இட
மாகவிளக்குஞ் கைலாயகரிக்கு
நானும் நேற்றைத்தினஞ் சென்று
பெருமான் சங்கிதியில் என்திருத்
தெங்டைச் செய்து வணங்கி
வேண்; அந்தச்சமயத்தில், கண்ணு
தற்கடவுள், அடியார்க்கெளியன்,
கருணைவரிதியாக கைலாசபதி தமி
யேனைக் கடைக்கணிதது, அரசு
எங்குமரனே, உனது தாய்தகதை
யர் இறந்த வராவாற்றையும், அதன்
பின் நீ உழையென்னும் பிராமணப்
பெண்ணிடம் வளர்ந்த செய்தியை
யும், சாண்டில்ய முனிவர் உங்கட்கு
உபதேசங்கு செய்ததையும், நீ சிவ
விரதங்களுட் சிறந்ததாகிய ஏரதோ
ஷ விரதத்தை அநுட்டித்துத் தம்
நைப் பத்திமோடு பூசித்து வரும்
விசேஷத்தையும் தமியேனுக்குக்
கூறியருளி, தமியேன பெற்ற இப்
புதல்வியை உணக்கு மணங்கெய்து
வைத்து உண்டோ இழந்தநாட்டுணை
உங்கட்கு விரதங்களீடுக் கூடுதலாக

முழு பல்லவராமம் நிறுத்தி வருகிறதே என்ற உத்தீர்க்குத் துணைபுரிந்து அந்தாடி டிற்கு நின்னையே மறசனுக்கி வைக கும்படியுங் கட்டளையிட்ட ருளினார். சிவலாக்கைச் சிரமேற்கொண்டு அப் பெருமானை மீளவும் வணங்கி ஆந்த மடைந்தெனும் என் மாளிகைக்கு மின்டேன். மின்டுவரத விடத்து எண்புதல்லை நின்வரலாற்றை நீதை முன் சொல்லி நின்க்கும் தலைக்கு மின்டயே சிகிஞ்சத் காந்தர்வ மணத் தின் சிறப்பையுன் சொன்னால்; கேட்டான் “சிவனான் பெறருங்க கெய்தடாப் பொருளுமொன்றுண் டோ” என்ற சிங்கதமக்குந்து, என் தநையைடன் இங்கு வந்தேன, நின் ஜீக்கண்டனே; எல்லாம் தெய்வ சங்கற்பத்தின் வழியே நடக்கலா யினா. என் புதல்வைய உணக்கீக

தத்தஞ்செய்து தருகின்றேன்' என்ற திரமிவீண் விதிப்படி தத்தஞ்செட்டரன். தன்மகளுக்குரிய ஆடையரபாறைகிளையும் சேடியம் முதலாம் வரிசைகளையும் அக்கந்தரவன் வழங்கினான். தனது மருங்குசெய் தருமகுச்தனுக்கு நான் வகைச் சைநியங்களையும் பல்வகைப் படைக்கலங்களையும் உதவி "என்மகட்டு வந்த மனைனே, இப்படைத்துணையைக் கொண்டு பாசுராமானையொத்த விரத்துடன் சென்று உங்கள் நாடுநகரைக் கவர்ந்த வேற்றரசரோடு சமர்ப்பிக்கு அவர்கள் வென்ற உங்கள் நாட்டைப் பழையபடி பெற்றுப் பரிபாவிப்பாயாக. அங்கும் நீத்தத்காரம் நீதியோடு அரசாண்டபின் உங்களிடத்திற் பிறக்கும் மைந்தனிடம் இராச்சிய பராத்தை ஒப்புவித்தபின்னர் நீவர் திருவீரும்கைலாயத்தையடைவீர்களைப்பது சிவஆங்களே" என்றன. அவன் கொலவியவற்றை யெல்லாம் கேட்டதறும் குத்தன் அப்புதமடைந்தான் அவன் வணங்கினான். அஞ்சமான தன் பிதாவின் முன்னிலவிற் படிசுங்க்மாக வீழ்ந்து வணங்கினான். பிரிவாற்றுது வருந்துப் பகலுக்குத் தேறுதல் வார்த்தைகள் இருவக்கும் ஆக்சொல்லி அதுமதி கொடுத்து, தூரிடன் என்னுங்கங்களுவன் தன்னுலகேற்கு மீண்டான். திருமதுத்தன் தன் அரசு பேற்றமை

மேலே சொல்லப்பட்ட பூறு
களையியலாம் பெற்ற தருமதுத்
தன் தன் தேவியோடும் நால்வகைச்
கைசியத்தோடும் தன்னை எளர்த்த
தாய்க்கை உழையும் தமையனும்
இருக்குமிடத்தைச் சேர்ந்து தாயிடத்து
அநுமதி பெற்றுக்கொண்டு,
அவ்விடம் விட்டகன்று விதர்ப்ப
நட்டின் எல்லையை யடைந்தான்.
நட்டின் எல்லையில் தமக்கென
ஒரு தான்தை வகுத்துக்
கொண்டு அங்கு நிறை,
தன் பிராணின் நாட்டைக் கவர்ந்து
பரிபாலிக்கும் பகையாசிடம் தனது
ஒற்றையரை விடுத்தான். சென்றநூற்றார்
பகையரசரைக் கண்டு “நாங்கள்
விதர்ப்பாட்டுக் குரிய இளவரசனான்
கை தருமதுத்தன் விடுத்த தூதுவ
ாவேம்; மற பிராயிடம் சீங்க கவு
ந்தாரும் நாட்டைச் சமாதான
முறையில் தனக்குத் தொடுக்க உங்களுக்கு இஷ்டமோ, இல்லையேல்
தன்னிடத்துலுள்ள சதுரங்க சைகி
யத்தின் பெருமவலி கொண்டு உங்க
நூட்டன் எதர்த்துச் சமர்ப்பிக்கு
த்தொலையிழுறச்செய்து நாட்டைத்
தான் மீட்டுப் பெற்றுக்கொள்வது
உங்களுக்கு இஷ்டமோ, எது உங்கள் தொகைக்குமென்பதை உங்களிடம்
கேட்டற்கு வரும்படி எங்கள் தீராசுமான் எங்கட்டுப் பணித
தான்; ஆனதால் வக்கீடும்” என்றார்கள்.

ஒற்றர் உரைத்த வார்த்தையைக்
 கேட்ட பகுப்பைச் செய்து பெருஞ் சிரிப்
 புச் சிரித்து, “இந்தக் கணமீமே நான்
 கள் யுதத்தற்குப் பூர்ப்பமுகின்
 ரேம்” என்று பெருஞ்சிற்றமுற்று
 ராய்த நனித்தனி தகவள் சுதாரங்க
 சொங்கியத்துடன் விதர்ப்பாட்டு எல்
 லையில் திற்கும் தநுமதுத்தனையும்
 சொங்கியத்தையுன் சென்று விரித்
 தாரகள் பெருஞ் சமர் முன்—து.
 சிவபூசாபலத்தனாலும் பிரதோஷ
 விரதத்தை விதபபடி அநுட்டித்த
 மகாத்துவத்தினாலும் தநுமதுத்தன
 பக்கவுருட் பலகைக் கொண்று சில
 கைப் புறங்கண்டு வெற்றியடைந்
 தான், பக்கவுருட் மாலையிடப்படும்
 கொடுத்துமிகுநீர் நூமத்பாரா வைம்
 கண்டு விதபபாட்டுமின்னா வைமுகம்

திருப்புவண்ணதருல

2ম் ପକ୍ଷକ୍ରତ୍ତ ତୋଟାର୍ଚ୍ଛା

ஆகிய இப்பகுதிகளில் எழுந்தருளிய பிரான் தேவர் நெருங்கத் திருத்தேரிற் பவனி வருத்தலை திருச்சின்னங்கள் இசைத்தன பாவையும் அன்னை முன்செல்லப்பின்சென்று அவள் கரங்களை முன்குவிக்கத் தானும் பின்குவிக்கத் தானும் அவள் துகிக்கத் தானும் துகித்து ஒன்றூள் பின், கைத்தாயைப் பாரத்துச் “சோகிமிக்க இத்தேரிலேற வருபவர் யார்? சொல்” என்றால் கைத்தாயும் ‘மகளே, அத்தேரிலிருப்பது, தேவிலளர்த்த தெய்வப்பலராவடியின் மேஹப்பழுத்த வியங்கனி’ என்றால் “அப்படியானால் அதை எனக்குப் பெற்றுத்தா” என்று காதலோடு கேட்டு அழுதகண்சிசைந்தாள் பேதை, கைத்தரய் (அச்சிறுமகளை நோக்கிச் சொல்லும் பகுதி மிக இனிப்பது, பக்கிச் சுவையும் நிரம்பியது)

—பேதைகேள்

இந்தக் கனியெவர்க்கும் எட்டா நறங்கனிகாண்

முந்தப் பழுமறையீ மொய்ப்பது காண்—சந்ததமும்

ஒன்றூய்ப் பலவாம் உருவிற் பொருஞ்சியெவங்கும்

நன்றூய்ப் புறம்புள்ளும் நண்ணுவான் காண்—குன்றுத் தரவு மலையிற் பசங்தே ஆடன் கலங்கு (து) அங்கு (கு)

ஒவில் கருணைசம் ஊறுங்காண்— மேவுமன்பர் உள்ளத் தினிக்குங்காண் ஓர்பொன் னையாட்குக் கிள்ளப் பழுத்துக் கிடக்குங்காண்— விள்ளும் பெரிய மூகுந்தப் பிரமா தியர்க்கும் அரிய பழுங்காண் அணங்கீ— பரிவகல்டீ” என்றால்.

(இவ்வடிகளில் வரும் “இந்தக் கனி” எனத் தொடங்கும் அடி “அளிவளருள்ளத் தானாந்தக்கனி” என்பதனே ஒப்புநோக்கி மகிழ்ச்சாலது, மறையீ-மறைபாகிபா) என்னும் போது இரத்தின்மீதிருந்த கருணைப்பழும் அவ்விடத்தை விட்டு அகன்றது. அன்னையும் “அந்தக் கனி நம் அகத்தி விருப்பது” (அகம்-மனம்; வீடு) என்று கூறி இந்தக் கனியைக் (கன்னியை) கொண்டு ஏகினுள். வந்த மதனும் “என்றஞ்சிற்யார்க்கினியது காட்டார்” என்று தன் வன்றின்சிலைபை மறைத்து அகன்றுன்.

மற்றோரிடத்தில், “கரையற்ற பெண்மைக் கவின் சிறிது காட்டு

ஞப்பழைப மந்திரிமர் சேநுபதி களானே நும் தகவல் அரசுகுமரானையும் தேவியையும் எதிர்கொண்ட மூத்து அரசுமாரிகையிற் கொண்டு போய்ச் சீர்த்தார்கள். ஒரு சுபங்களில் தருமாகுத்தனுக்கு முடிகுட்டி அண்ணது நலை மநிக்குடை ஸ்ரீவில் இனிதிநுந்து வாழ்வராயினர். தருமாகுத்தன் பிரதே: வீரபத்மநுஷ்டத்தை சிவார்ச்சனை செய்தலை கிய பேர்லன நியதீகளை எங்களே னும் மறந்தானவன. இங்னை சீடித்தகாலம் சீதீபேரை இராச்சியபரிபலனஞ்சுரெய்து தருமாகுத்தனும் கற்பிற் சிரக்த அவன் தேவியாக்கப் புரங்சமத்தியும் தம் புதலை சிடம் இராச்சியப் பாரததை ஒப்புவித்துக் கைலசைபதியின் திருவுடல்மூலை யடைந்தார்கள். உடையும் அவன் புதல்வனுக்கிய சுசிமரத்தும் தாங்கள் இப்பிரதேவை விரதத்தை புதுடித்த புணியத்திலுல் தங்கள் அந்தப் காலத்திற் சுவகநியை மடைந்தனர். (வரும்)

மெருஞ்ச மக்களுக்குப்
பரிபாவையிற் செய்தி

வண்டன் ஆக 19—
பிரிட்டிஷ் ராணுவத்தைச் சேர்ந்த
அதிகாரி யோருவர் இன்றைவு
ரேடியோவிற் பிரெஞ்சு மக்களுக்கு
குச் செய்த பிரசங்கமொன்றிற்
கூறியதற்கு—

“ஜீ” தினத்தில் ‘எச்’ மணிக்கு அவர்களின் சேவை தேவைப்படு மென்பதை உங்களிடையேயுள்ள சுத்திரு எதிர்ப்புக் கோவித்துளைச் சேர்ந்தவர்கள் அறிவர்கள்.

நகரின் வடபகுதிக்கு ஆஸ்பத்திரி

கொழும்பு வடபகுதியில் ஆஸ்பத்
திரி யென்றை அமைப்பதுபற்றி
ஆலோசிக்கும் கொருட்டுச் சுகாதா
ப் போக்குவரத்து மந்திரிமாரும்
கொழும்பு மேயரும் சமீபத்தில்
மகாநாடு கூடிவர்.

இதற்காக நகரைப் ‘புளுமெண்
டல்’ ரேட்டிலுள்ள முன்று ஏக்கர்
காணி யொண்ற நன்கொடையாக
உதவியிருப்பதாகத் தெரிகிறது.

இறும் ஈடு 5

காங்கேசன்துறை ரேட்
 342ம் இலக்க விட்டைச் சேர்
 நத 12 கூப்பன்கள் தவறி
 விட்டன. அனுப்பிவைப்போ
 ருக்கு இனம் ரூபா 5 கொ
 குகப்படும்.

A/C/o இந்தியசாதனம்
(Mis. 104. 23.8.43)

“அளிவிவராளர்த் தானாந்தக்கணி” என்பதனேடு ஒப்புநோக்கி மகிழும் பாலது, மறையி-மறைபாசியா) என்னும்போது இரத்தின்மீதிருந்த கருணைப்பழும் அவ்விடத்தை விட்டு அகண்றது. அன்னையும் “அந்தக் களி நம் அகத்தி விருப்பது” (அகம்-மனம்; வீடு) என்று கூறி இந்தக் களியைக் (கண்ணியை) கொண்டு ஏக்குன். வந்த மதலும் “என்றஞ் சிற்யார்க்கினியது காட்டார்” என்று தன் வன்றின்கலையை மறைத்து அகண்றுன்.

மற்றேரிடத்தில், “கரையற்று
பெண்ணைக் கவிஞர் சிறிது காட்

ஞாப பழைய மந்திரிமார் சேனுபதி
களானே நும் தங்கள் அரசர்குமாற்களே
யும் தேவியவையும் எதிர்க்காண்ட
மூழ்த்து அரசமாளிகையிற் கொண்டு
இப்போய்ச் சேர்த்தார்கள். ஒரு சுப
நர்வில் தருமதுத்தனுக்கு முடிகு
குடிட அவன்து நன்ம மந்திரிக்குடை
நீல்லீல இனிதிநுந்து வரம்வராயினர். தருமதுத்தன் பிரதேவதியித்
மநுஷ்டித்தந் சுவர்ச்சினை செய்தலை
கிய மேலான கிபுதிகளை எங்களே
னும் மறந்தானல்லன். இங்குனதே
கீழ்த்தகாலம் கீதியேடு இராச்சியப
பரிபாலனஞ்செய்து தருமதுத்தன்
னும் கற்பிற் சிறந்த அவன் தேவிய
யைக்கப் புஞ்சமதியும் தம் புதல்வ
ரிடம் இராச்சியப் பாரததை ஒப்பு
வித்துக்கைலைசபத்தியின் திருவுடு
நீழலீல யடைந்தார்கள். உமையும்
அவன் புதல்வனுக்கிய சுசிவைத்தும்
தாங்கள் இப்பிரதேஷ விரதத்தை
வநுட்டித்த புணியியத்திலுல் தம்
கள் அந்தப் காலத்திற் சுவகத்தைய
யடைந்தனர். (வரும்)

முந்திய பாகங்களில் “தருமுத்தன்” என வந்தவற்றைத் தருமுத்தனானத் திருத்திக்கொள்க.

